Sisulõigu viimistlemise I põhimõte:

tuummõte olgu väljendatud selgelt

Tuummõtet saab lõikudes väljendada kolmel erineval viisil:

1) Kui tuumlause on lõigu alguses, siis see on nagu väide, mida üritatakse järgneva tekstiga põhjendada. Samuti aitab see lõiku kõige kergemini mõista ja hoiab lugejat autoriga samal kursil. Kui tuummõte puudub, siis ei ole võimalik lõiku mõista.

2) Kui tuumlause on lõigu lõpus, siis tuleb see üksikasjade kirjeldamisega viia üldistava lõpuni, st. hoida lugejat põnevil, et teada saada, kuhu autor sihib.

Tuummõtet saab lõikudes väljendada kolmel erineval viisil:

3) Kui tuumlause jätta väljendamata, siis peaks see tugilausete põhjal olema arusaadav, st tuummõte peab olema niivõrd selgesti arusaadav, et tuumlause kirjutamine tunduks üleliigne.

Tuummõte on kohustuslik, olgu see siis lõigu alguses, lõpus või väljendub lõigust üldiselt.

Kui otsest tuummõtet lausest välja ei tule, siis soovitab Ehala otsida välja lõigu kõige olulisem lause, võtta see tuumlauseks ja kirjutada kõik muu uuesti.

Sisulõigu viimistlemise II põhimõte:

kõik laused haakugu tuumlausega

Lõik peab seletama tuumlaust.

Mustandit kirjutades laseb autor sisse erinevaid mõttelende, mis võivad tema planeeritud rajalt kõrvale viia.

Viimistlemise käigus tuleb valida, mida võtta ja mida jätta. Teksti tuleb muuta nii, et kõik laused lõigus haakuksid tuumlausega, see muudab teksti terviklikumaks.

Lõigus ei tohi olla juhuslikke lauseid.

Sisulõigu viimistlemise III põhimõte:

informatsiooni olgu piisavalt

Informaatsiooni on mõttekam anda pisut rohkem kui vähem.

Kirjutades peaks asetama end lugeja rolli ning mõtlema, millal on lugejale piisavalt infot edastatud.

Informatsioon selleks, et olla huvitav neile, kes öelduga nagunii nõustuvad, ja veenda neid, kes tuummõttega päri ei ole.

Lugejale ei jää väited ühekorraga meelde, seetõttu peaks mõtteid tekstis kordama, et nad kinnistuksid või tooma mõtetega kaasa mõne huvitava näite.

Informatsiooni saab lisada mitmel viisil:

1. Näited ja detailid – on hea üldiseid väiteid ilmestada konkreetsete näidetega.

2. Kirjeldus – nii mõnestki olukorrast või objektist saab paremini aru, kui anda selge kirjeldus temale iseloomulikest joontest.

3. Definitsioon – kui mõni sõna võib lugejale osutuda kirjutaja arvates ebaselgeks, oleks hea välja tuua ühe lausega sõna definitsioon.

Informatsiooni saab lisada mitmel viisil:

4. Analüüs ja põhjendus – kui on vaja avada mingit probleemi, siis oleks kõige õigem kasutada selleks analüüsimist ja põhjendamist.

5. Võrdlus ja vastandamine – tundmatut on hea seletada läbi võrdluse, kus võrredakse tundmatut millegi tuntuga. Vastuolulisi nähtusi aga vastandamise teel.

6. Jutustamine – tuummõtte võib mõnikord kõige paremini avada, kui jutustada mingist sündmusest.